

A SAJTÓ OLVASÁSÁNAK FONTOSSÁGA

Sok alakulatunknál még nem ismerték fel a sajtó olvasásának jelentőségét. F fiatal tisztjeink még nem látják, hogy munkájuk, fejlődésük szempontjából elengedhetetlenül szükséges az újság állandó és figyelmes olvasása. Egyik alakulatunknál L. A. alhadgy. bajtárs azt tapasztalta, hogy tisztjeink 30 százaléka nem olvas rendszeresen újságot. Sem „Szabad Népet”, sem a „Néphadsereget”. Nem egy alakulatnál hasonló a helyzet.

Mivel mentegetik magukat ezek a bajtársak? „Nincsen időm olvasni”, — ez az általános válasz. Természetesen, ha fenn is áll néhány esetben az időhiány, ez nem menti a hibát, különösen abban az esetben nem, ha megnézzük az időhiány okát.

Tapasztalható, hogy fiatal tisztjeink nagy része nem tudja idejét helyesen beosztani. Nem jól szervezik meg munkájukat. Nem bíznak az egységénél lévő tisztsekben, nem adnak nekik megfelelő feladatokat. Mindent maguk akarnak elvégezni. Nagyon jó példa áll előttünk egyik alhadnagy bajtárs esetében, kinek kezdetben ugyanilyen nehézségei voltak. De felismerte a hibát, mind fokozatosabban bevonta munkája elvégzésébe a tisztseket és azok rövid időn belül jó előadókká fejlődtek. Képesek lettek önálló előadások megtartására és a foglalkozások vezetésére. Az alhadnagy bajtárs minden nap megbeszéli velük a következő napi kiképzési feladatokat, megadja a segédleteket, amelyek szükségesek és útmutatásokkal látja el őket. Ilyen szervezés mellett természetesen most már van ideje önképzésre, a sajtó figyelmes olvasására.

S. Gy. alhadnagy ezt írja levelében, mely a sajtó olvasásának kérdésével foglalkozik: „Megfigyelhető azoknál a bajtársaknál, akik nem olvassák rendszeresen az újságot, hogy munkájuk elvégzésében hiányosságok mutatkoznak.” Ez így is van! Aki nem ismeri a napi politikai eseményeket, nem érti meg azok belső összefüggését sem; nem képes munkáját sem tökéletesen elvégezni, mert nem érti meg és nem ismeri fel azt a helyes irányt, amely felé haladnia kell.

Az üzemenken belül egyik döntő feladat a tapasztalatok, munkamódszerek átadása és ennek a mozgalomnak kiszélesítése. Nekünk is, a hadseregen belül, fel kell használnunk mindenekelőtt azokat a tapasztalatokat, amelyek a Szovjetunió Vörös Hadseregénél már jól beváltak és a kiképzés eredményességének fokozására fel kell használnunk tisztjeink által a gyakorlatban már jól bevált elgondolásokat és módszereket.

Kitűnő módszer, mint ahogyan ezt szovjet bajtársaink teszik, egy-egy fontos gyakorlat előtt, elővenni a Néphadsereg számaait és az olyan cikkeket, melyek a gyakorlatlalt kapcsolatosak, figyelmesen átolvasni. A cikkek sok olyan szempontra és esetleges hibára hívják fel a figyelmet, melyre az különben nem terjedt volna ki és így bizonyosan hiba származna

belőle. Ez egy olyan egyszerű, de hasznos módszer, melyet minden alakulatunknál meg lehet valósítani.

Néphadseregünk sajtójának, — akár belpolitikai, akár külpolitikai cikket közöl, akár kulturális dolgokkal foglalkozik, egyetlen feladata van: Honvédségünk fejlesztése. Helytelen tehát egyes tiszt bajtársaknak az a véleménye, hogy miért olvassa el a „Néphadsereg” kül-, vagy belpolitikai cikkeit, amikor azokról már ugyis olvasott a Szabad Népből. — Kétségtelen, maga a téma egy és ugyanaz, de a Honvédség lapja minden eseményt katonai erőnk szemszögéből néz és tárgyal. Ennek az erőnek a gyarapítása csak egy módon lehetséges: a kiképzés színvonalának emelésével. Ezért nem tudnak jó munkát végezni azok a tisztek és tiszthelyetesek, akik nem olvasnak újságot; mert nem értik meg a politikai események és feladataink közötti összefüggéseket.

Fel kell használni és alkalmazni a Szovjet Hadsereg azon módszerét is, hogy hetenkint egyszer a tiszti klubban sajtóvitát rendeznek. Üzemeinkben, hivatalainkban már régen megalakultak a Szabad Népi Baráti Körök, melyek ugyancsak ezt a célt szolgálják. Miért ne lehetne ezt alakulatainknál is megvalósítani?

Egészen bizonyos, hogy egy ilyen vita után minden bajtárs tisztában látja majd feladatát és jobban végre is tudja majd azt hajtani. A politikai órák színvonalánál is komoly emelkedésre lehet számítani.

Bizonyára lesznek majd tisztbajtársak, kik e cikk olvasánál megállapítják, hogy az elgondolás jó, de idő hiányában megvalósíthatatlan. Ezek a bajtársak vizsgálják felül saját munkájukat, építsék le bürokratikus munkamódszereiket, mely kezd már oda fejlődni, hogy a törzsparancsnok csak írásban érintkezik az ütegparancsnokokkal és akkor aztán lesz idejük önképzésre, újságolvasásra és a sajtóvitákon való részvételre.

Pártpolitikai munkásaink pedig, akik eddig ezt az igen fontos kérdést nagy mértékben elhanyagolták, kísérik nagyobb figyelemmel ezt a szempontot. Alakulataink politikai tisztjei vegyék fel munkatervükbe a sajtó kérdését és pártszervezeteiken keresztül igyekezzenek elérni, hogy a hibákat kijavítsák.

A nemrégben lefolyt Szabad Népi előfizetésgyűjtés a Honvédségnél is komoly eredménnyel végződött. A „Néphadsereg”-nek minden tisztünk előfizetője. A következő lépés az kell, hogy legyen, hogy a bajtársak ne csak előfizetők legyenek, hanem emeljék Pártunk és Honvédségünk központi lapja rendszeres és figyelmes olvasóinak számát.

